Registered at G.P.O., Melbourne, for transmission by post as a newspaper.

(Nova Serio)

Redakcio-Administracio:
BOX 731F, ELIZABETH-STR.: P.O., MELBOURNE (AŬSTRALIO).
Abono (por 10 numeroj):
Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencoj——————Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj.
Redaktisto: REGINALD BANHAM, F.B.E.A.
Specimena numero—unu respondkupono aŭ 30 c. U.E.A. kupono.
Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo—12 linioj: 3 ŝilingoj.
Ce ĉiuj poŝtmandatoj kaj -monbiletoj igu S-ron Roy Rawson la pagato.

N-ro 162 (14th Year). MELBOURNE (AŬSTRALIO). 26 Junio, 1934.

WHITHER PHILOLOGY?

What is philology's contribution to humanity? What relation has the prodigious research of Muller or a Bopp to the smoother working of the world? That the roots of present-day languages have been laid bare in the soil of a primitive Mother-speech; that a law governs the transmutation of consonants from tongue to tongue; that the words of our idiom can, by tracing back its stems to distant sources of derivation, be made to speak to us with fresh significance—these things are interesting, instructive, and may be so treated as to appeal to that considerable book-buying public of linguistic dilettanti.

But surely philology has some higher end, some more positive contribution to make to a world that has developed so lopsidedly. For while strides gigantic, even awsome when viewed in their implications, are being made in mechanical invention with every new day, there is a striking lag in other directions, cultural and spiritual. Space and distance are losing their meaning: the sending of a message to the ends of the earth is a matter of minutes. In the field of technics unifying influences are constantly at work welding mankind economically and geographically. But as far as language is concerned two professors, one from Rumania and the other from Japan, are as helpless to express themselves as ever they were. What has philology done for them, and for us? Would it not be right to say that the true end and aim of that branch of science, its very raison d'etre, is the perfecting of some auxiliary speech medium, whereby the curse of language diversity might be lifted? Were civilised man able to defy the barriers of language, the scope of science would be extended and its progress accelerated beyond our present powers of conception. For the years now lost to the scientist in learning foreign languages, and the needless duplication of labor through ignorance of his colleagues' activities, are simply a drag-weight on progress. The International Age calls for chairs of positive philology in all universities; an institute should be founded for inter-European language research and the study of international-language projects and the bases of their claims to adoption.

That language is not altogether a product of blind hazard and outside the control of the human brain is evidenced by recent discoveries relative to Sanscrit itself which point to that language as having been devised by a priestly caste 4000 years ago to offset the disintegration of the ancient Vedic; Akbar and the bringing to flower of Hindi or Urdu, the key language of modern India; the influence of Luther on his native German, and that of Dante, who fused the uncouthness of dialect into the glory of the Comedy. That composite languages have been practised among those of differing speech is seen in the Benguela of Africa, Lingua Geral of Brazil, Chinook of Canada, Lingua Franca of the Levant, and Pidgin English and Russian of the Far East.

True it is that Esperanto, the only widely used auxiliary tongue, has hitherto made its way independent of external authority, and while there is certain weight in the contention of Slav and other thinkers that Esperanto as a social factor would owe its general acceptance to economic causes operating outside the power of this body or that, it cannot be denied that a representative statement of belief in the principle of international language from those who speak for philology would markedly speed up the loosing of a tongue-tied world.

And philology is awakening to its responsibility. This may be inferred from the fact that numbers of present-day linguists not only assert the soundness of the idea, but defend some particular project claimed by them to function effectively. Among them are Jesperen, Breal,

Bailly, Schuchardt, Ostwald and Meillet, which last-named included a chapter on the problem in "Les Langues dans l'Europe Nouvelle". May we not hope that the philology of the future, in collaboration with those versed in the study of auxiliary constructed language, will give to its researches a wider scope, a more definitely constructive plan, the fruits of which may soon be seen in mankind fully free from the shackles it has borne since Babel.

RECENZOJ

VOJAĜO EN FAREMIDON KAJ DU ŜIPOJ, el la hungara de F. Karinthy, trad. L. Totsche. Eld Literatura Mondo. 84 p., prezo 1½ ŝil. Agento ĉe ni.

En milita mineksplodo hirurgo estas transportita sur planedon loĝatan de perfektaj maŝinestuloj, kiuj, parolante per lingvo de sonoj senlime superanta la lingvojn de teranoj, informas lin pri la degenera paraziteco de la homa speco. La noveveninto iras sub protekton de bonvola planedano, kun kiu li strange konversacias pri ateroj vere profundaj. Samforte interesa kiel la konata "Nova Sento" de Tagulo, ĉi verko pli subtile tuŝas la vivproblemojn precipe biologajn, kaj enhavas da ironio liniojn komparindajn kun certaj en L'Ile des Pingouins.

Bedaŭre, ke Karinthy, en tia brilsatirema humoro, ne pli vaste pentris sian fantazion, etendante ankaŭ en la ekonomian kaj socian vivon la kontrastojn inter la planedanoj kaj la homoj. Por tio la nuna bone servus kiel enkonduka ĉapitro. La traduko de Totsche estas riĉa kampo de parol- kaj sintaksturniĝoj. Sed cerbumigas p. 46: "Konscia vivo... kiu subjugas la fortojn kaŝiĝantajn la kruda kaj stulta materio" (kaŝitajn en...?).

En Du Ŝipoj Kolumbo staras role de Fido kontraŭ la Superstiĉo de Sinesius la alĥemisto. Homo sentema sorbante la liniojn, aŭdas la naskoĝemojn de la Moderna Mondo.

Socialismo, Ĝia Ideologio kaj Realigo, de d-ro Chazan. P. 47.
Eld. N. Szapiro, Nowolipki 8, Varsovio. Trad. de? supoze el la pola.

La aŭtoro pritraktas la utopian aŭ evoluciisman socialismon, kaj la revolucian komunismon, montrante preferon al la unua, kaj akre kritikante la duan. Li asertas la influon de la religio, de la familio, de la profesiaj kaj kooperativaj unuiĝoj, eĉ de la civila leĝaro sur la evoluon de la sociema, altruista karaktero, paŝe al senkapitalista sociordo. Gravmanke estas, ke troviĝas nenia kritiko de Naziismo kaj Faŝismo, kies ŝtatpolitikoj kaj sociteorioj rekte kontribuas al la demando traktita de la aŭtoro.

Diroj, kiaj "Nur la materiala sekurigo liberigas la spiritajn fortajn", ŝajnas strangaj, vidate laŭ la historio.

7. "la utopiistoj konfidas (fidas) la estontan homon; 14," "kiam (dum) unuj estas adeptoj... la aliaj restas...": kial tralibre "socia" kaj "sociala"? Dube, ke estas eĉ iometa nuanco.

Curso Completo de E-o, eld. de la Portugala Instituto de E-o, rua do Regedor 5-4, Lisboa. La unua kajero enhavas portugallingve 3 interesajn ĉapitrojn pri La Evolucio de l'Lingvo; La Problemo de Lingvo Internacia; kaj Esperanto. La rimarkoj pri la eblecoj koncerne eventualan amalgamon de la lingvoj altiros atenton.

La Profeto: 32 paĝoj da laborultendenca literaturo el la hungara. Prezo ses p. ĉe S.A.T., 23 rue Boyer, Parizo.
Interesa kiel aldono al la "Hungara Antologio." p. 30, "la feŭdalon (feŭdestron) piedpremis siaj (liaj) kampar-servistoj." "tredis" (tretis).

La Travivajoj de la Brava Soldato Ŝvejk dum la Mondmilito. J. Hasek: trad. el la ĉeĥa de J. Stadler. Prezo 3½ ŝil. ĉe 23 rue Boyer, Parizo.

Jen la dek unuaj ĉapitroj de granda verko. Tio estas bedaŭrinda, ĉar ĝenerale la legantoj preferus, en libro de 152-paĝa amplekso, kompletan rakonton. Supozinde, ke la eldonistoj aperigos la tuton, se montriĝos sufiĉe forta aĉeto de la provaĵo. Temas pri la aventuroj de neniel malbonhumorigebla duonidioto, kiu venas sub suspekton de la ŝtataŭtoritato. Ĝi pilkĵetas lin de ejo al ejo, demandante, enkarcerigante, ĝis fine ĝi servigas lin al diboĉa armepastro. Priskribante ĉi tiun, per ridokaŭzaj, aŭ naŭzaj, strekoj, la aŭtoro klare montras sian bataleman proletecon, kaj malice, satire, pripikas la Aŭstrujo-Hungarujon de la dummilita tempo. Ie kaj ie la tradukinto lasis la sencojn malklariĝi, kaj la linioj grincas neglate, sed entute lia verko spiras per la subtile komikanta spirito de la originalo.

121, "alia tago" (sekvanta); 124, "divenis" (diveni signifas konjekti ĝuste, do "konjektis diversajn aferojn"); 10, "Ni ne estus devintaj forpreni de ili Bosnion" (Ni devus esti ne forprenintaj de ili..).

(Robo).

B.E.A. Diplomon

gajnis F-ino D. G. Carty, sekretariino de la Wellington (N.Z.) Esperanto-Klubo, kiu pro tio ricevu korgratulon. F-ino Carty estas la sepa klubano, laŭ scio, kiu sukcese trapasis la ekzamenon.

S-ro W. J. Collins, de Christchurch, N.Z., lastatempe gajnis la diplomon kun honoro. Li saĝe akceptis la helpon de nia sindonema fervorulo, s-ro G. Gordon, kiu donis al li tradukan kurson kaj pruntis al li multajn librojn.

REVUO DE REVUOJ.

La Heroldo de E, 767, enhavas frapan artikolon de Brian Price-Heywood, Esperanto—ĉu ludo au kulturfaktoro? Pika kritiko al la troa abundo da suprajemaj E-istoj. **Nun** en Luksemburgo, **La Juna Batalanto,** liberala romkatolika, ne timas verki akuzojn kontraŭ la Naziismo. **Informoj de la Esp.Asocio de Estonio** de temp' al tempo aperigas pri-esp-ajn demandojn. **La Franca Esperantiso,** la nova organo de la Franca Soc. por E. Propagando, estas modelo de la E. gazeto. Ĉiu franclingvemulo inter ni devus kontaktiĝi kun ĉi entrepreno. **La Aŭstria Esperantisto** kuregas al subteno de la "savintoj de Aŭstrio," Dollfus, Fey, Starhemberg. Nin plaĉus scii pri la sinteno de la nova Viena municipo al la E. movado, ĉefurĝe kiom koncernas nian E. muzeon. **La Kritika Observanto,** 3-monata, donas panoramon de la mondpolitiko, vipas Hitleran reĝimon, kal profetas bankrotiĝon de la plano Roosevelt'a **Sennacieca Revuo** daŭre tenas altan nivelon de porproleta legvaloro. **La Pola Esperantisto** por Dec. enhavas lingvan notaron de L. Vienano, kiu asertas la frazon: "kiu daŭris ĉirkaŭ du horojn" esti nekorekta. Laŭ li ĝi devas esti "horoj", Ni petas lin pritrakti la Zamenhofan: **"Mi bezonus nur ĉirkau 200 rublojn"** (La Revizoro 31/12) kaj similajn el Grabowski kaj Kabe. En la Marta la sama verkisto tutprave skurĝas la indiferentecon flanke de eldonistoj rilate al la Zamenhofaj tradukoj. "Ankoraŭ kelkaj volumoj de la Fabeloj de Andersen atendas sian aperigon"! Li pledas por ĝusta disvastiĝado de la jam aperintaj verkoj de Z. kun bela eksteraĵo, kaj deca, pura de preseraroj, eldonformo ..**Lingvo-Libro**, la suplemento al Literatura Mondo, donas brilan defendon de porneologismaj principoj plume de G. Karczag. La sama verkanto atentigas, ke la japana literaturo bezonas por ĉiutaga uzo milojn de fremdaj vortoj okcidentdevenaj. Tial la neologismoj uzataj de E. verkistoj grandparte ankau por la japanoj ne estas tiel fremdaj, kiel oni opinius, almenaŭ ne pli fremdaj ol al hungaroj. Antaŭ ol la japanoj rezoluciu kontraŭ la "okcidenta vortimperialismo" ili protestu kontraŭ la enfiltrado de Eŭropaj vortoj en sian propran lingvon. —R.B.

SPLITOJ.

Kial "Esperanto", Majo-Junio, 1933, kaj "Lingvo-Libro", N-ro 1, nomas nin "Suda Stelo"? Niaj Jugoslavaj kolegoj ne volus porti niajn pekojn.

"Ili valoras dufoje malpli ol la blankaj" ("Oomoto Int." p. 20, Aprilo, 1934j. Kion precize la verkinto volas komprenigi?

La sonlingvo priskribita en "Vojaĝo en Faremidon" (Karinthy) rememorigas pri la unua interlingva projekto kiu atingis konsiderindan sukceson. Ĝi estis Sol-re-sol, bazita sur sep muziknotoj. Tago----doremi; semajno-----dorefa; monato---doresol; k.t.p. Ĝia aŭtoro estis Jean Sudre, franca instruisto, kiu komencis laboron super sia cerbido en 1817; nur en 1866, kvar jarojn post lia morto, aperis la unua lernlibro. Kvin dek jarojn Sudre propagandis la lingvon en Francujo kaj Anglujo. Viktor Hugo, Lamartine, Humboldt, kaj Napoleono 3a instigis lin. En 1855. ĉe la Tutmonda Ekspozicio, Parizo, li estis aljuĝita premion de 10,000 frankoj; ĉe la Londona, 1862, honoran medalon.
(Laŭ Drezen, "Historio de la Mondolingvo")

Paul Neergard, en "Fremdvortoj en Esperanto", rimarkigas, ke en francidaj vortoj -ik (ique) ofte estas sendomaĝe forigebla; ekz., erota, aŭtenta, hermeta, kiel jam en elasta k.t.p., anst. erotika kaj cetere. Similaj konsideroj povus aplikiĝi al la nacilingva finaĵo -al (komparu: imperial, national, social, regional, coastal, postal). 'Formoj kiaj imperial', social' nacional' ŝajnas do sufikse pleonasmaj.

Se vi kolektas ion ajn, kontaktu kun d-ro Josefo Takacs, Nagymaros, Hungarujo.

The Llubljana Esperantists tell us that the biggest tourist agency in Jugo-Slavia, pleased with the success of their first Esperanto prospectus, have appointed an Esperantist clerk and published a second folder, "Slovenio", a fine piece of work. Ask for it from Esperanto-Klubo, Llubljana, delavska Zbornica, Jugo-Slavia.

The first Palestinian Esperantist congress was held in January at Tel-Aviv, a town founded in 1909. It had 3000 inhabitants in 1919; today there are 48,000 and a Zamenhof Street!

La interpunkcio en E-o estas vere haosa. Ĉu ne pli klarige uzadi komojn nur antaŭ relativaj pronomoj determinativaj (A. continuative), ellasante ilin antaŭ kvalifikativaj (A. restrictive)? Dubesignife estas: Mi ne amas la infanojn, kiuj faras bruon:

(1) Mi ne amas la (t.e., ĉiuj) infanojn, pro tio, ke ili faras bruon.
(2) Mi ne amas tiujn infanojn, kiuj faras bruon.

(Ni pledas por forigo de la komo en ĉi-frazo).

Rimarku plue:-

Kun relativo determinativa (continuative)—

(a) Mia malnova amiko, kiu kutimas diri la veron, ne kuraĝis diri ĝin al mi en tiu kazo.

Kun relativo kvalifikativa (restrictive)-----

(b) La amiko kiu ne kuraĝas diri la veron ne estas vera amiko.

La tuta demando krivokas atenton de la koncernaj instancoj.

Petu Specimenon.

Ni tre volonte sendus al iu ajn specimenon de La SK kontraŭ unu respond-kupono.

Dum la tuta jaro, je kiu ajn dato, ĉiu Esp-isto rajtas proponi al la Akademio oficialigon de vortradiko. Tiu ĉi propono devas esti sendata al la Prezidanto, kune kun detalaj sciigoj difinotaj, sur tabelo, kies ekzemplero estos ricevebla laŭ peto al la Sekretariejo de la Lingva Komitato.

Laŭ "La Ondo de Esperanto," Julio 1912, la unua, kiu uzis la vorton "Majstro" aplike al D-ro Zamenhof estis D-ro A. Nauman. Kiam en la fino de 1891j. nia afero estis en danĝero, li originale verkis alegorian mirrakonton: La Mirinda Liro, en kiu li unuafoje uzis la menciitan vorton.

"LEXICON"

At last here's an Esperanto card game we can unreservedly recommend. Based on the principle of word or root building from lettered cards, the game offers endless interest and instruction to those who play it. From two to four persons can play with one pack; five to nine with two. The 52 linen cards are of finest finish, strong and well printed; a book of rules goes with them. The enterprise of the makers, John Waddington Ltd., Leeds and London, in making available this Esperanto edition should meet with the encouragement of ready sale. Over four million packs of the English edition are in use. Order through B.E.A., 142 High Holborn, London WC1. price 2/6 plus 3d. post.

PYKE MEMORIAL EXAMINATION

The Pyke Memorial Examination will be held on Saturday, 3 November. It is suggested that group secretaries form classes for special tuition. The examination is open to all, but students who have been studying for a year or less may compete for a special prize of five guineas. The Australian Workers' Esperanto Association is offering a special prize to their member who secures the highest number of marks. Will other organizations do likewise?

DID YOU KNOW THAT:

The Group for the Defence of Esperanto, in the French Chamber of Deputies, numbers now 68?

The North-German Lloyd, huge German shipping line, has published a splendid folder in Esperanto?

The original Esperanto poetry of Julio Baghy, a Hungarian, has been translated into Chinese and published in Shanghai by M. Bakin?

A Swedish film company will turn the principal ceremonies at the Esperanto World Congress ta Stockholm in August? Over 1100 from all corners of the world will be there.

The Czech railways have authorised the display of Esperanto plaques, "Esperanto--Informo" on railway stations?

The Brazilian Posts have decided to issue a second series of 39 postcards with photos of the federated States accompanied by text in Portugese and Esperanto?

In Finland 2000 listeners asked for a course in Esperanto? The Helsinki and Lahti stations now broadcast courses.

AN ESPERANTO CONCERT

An Esperanto Concert of dramatic items, all of a humorus nature, will be given by the Coburg Esperanto Group and the Melbourne Esperanto Club in the Australian Church Hall, 19 Russell St., Melbourne, on Wednesday, 18 July. Much effort has been spent in arranging the program, and a very entertaining evening can be promised. Concerts such as this provide for Esperantists who are no longer attending groups, an opportunity to meet old friends and for isolated students to hear the spoken language. Venu multnombre!

Is it you?

Many of our regular subsribers postpone paying their subscriptions, in some cases for a few months, in others for a year or more. The fact that we know that some day we will get the money is not enough. We must pay the printer month by month. Should the time arrive when we have no money in hand we shall have to cease publishing, although we may be owed more than the cost of an issue of the paper. Will you assist us by remitting immediately you are advised your subscription is due?

PARALLEL TRANSLATION.

La neevitebleco de l'milito.

En sia kritiko de "La Sanga Trafiko" (Fenner Brockway), iu ankoraŭ asertas la tre malnovan sofismon, ke la homoj estas laŭnature batalemaj. La homoj, kiuj nuntempe montras sin batalemaj en intensa formo estas sole tiuj, kiuj ankoraŭ restas ĉe la lanc- kaj ĵetponarda evoluŝtupo. La moderna homo, rigardata kiel ano de l'socio, tute ne emas batali. Ĉiuokaze, homa batalemeco aŭ la mala neniel tuŝas al la kaŭzoj de militdeklaroj. Tiujn ĉi ordinare faras kelketo da maljunuloj, kiuj estas plejparte el viretoj forte timemaj. La fakto, ke preskaŭ ĉiu lando dekretis devigan militservon en la lasta kataklismo estas klara atesto por la nevolo batali. En demandolisto la respondoj de volontuloj probable montrus, ke ĉirkaŭ 80 p.c. militiris pro emo al aventuro, nedeziro ricevi blankajn plumojn (1) aŭ iu alia kialo tute nerilata al avido batali kontraŭ fremduloj. La grandaj nacioj jam dek kvin jarojn vivas pace. Se dek kvin, kial ne cent dek kvin, aŭ mil dek kvin? La homaro jam akceptis la formulon, ke militoj estas neeviteblaj. En la nuno tiu estas vera, tamen la tielnomata batalemeco de l'homoj havas nenian rilaton al ĝi.

El "Sydney Bulletin"

(1) Inter la angloj, signo de malestimo pro ies supozata manko de kuraĝo.

The Inevitability of War.

In a critique of Fenner Brockway's "The Bloody Traffic", someone repeats the old, old yarn about mankind's being "belligerent by nature."

The only human beings who display belligerency in an intensive form at this time of day are still at the spear and assegai-throwing stage. Modern man in the mass is far from belligerent. In any case, belligerency in general has nothing to do with declarations of war. They are usually decided on by a few elderly people, themselves often the most nervous of mortals. The fact that almost every country had to resort to conscription during the last cataclysm speaks for itself. As for the volunteers, a questionnaire among those who joined up would probably have revealed that about 80 p.c. went owing to a desire for adventure, a distaste for being handed white feathers, or some other reason entirely unrelated to a desire to fight with strangers.

The great nations have been at peace now for 15 years. If for 15, why not for 115 or 1015?

Mankind has adopted the formula that wars are inevitable. They are at present, but mankind's alleged belligerency has nothing to do with it.

Esperanto Radio Lessons

Esperanto lessons are broadcast from 3 L.O. (Melbourne) every second Saturday at 6-15 p.m. The next will be on June 30th. If you approve of these lessons write a letter of appreciation to 3 L.O.

TO OUR SUPPORTERS

Thanks for the following:- Mr. H. M. Lanyon, 13/6, Sept. '34 (3 copies); Mrs Macleod, 5/-, May '35; Mr Pate, 4/6, May '35; Brisbane Esperanto Society (Sales) 12/-; Mr Midthus, 6/-, June '35; Melbourne Esperanto Club (Subs). 18/-; Coburg Esperanto Club (sales) 1/6; Mr A. L. Cooper, 4/6, April '35.

KVAKERISMO KAJ PACO.

Mi havas senpagajn ekzemplerojn de literaturo (Esperanta kaj angla) pri Kvakerismo kaj paco por disdoni. Bonvole petu per ilustrita postkarto al:—D-ro Fred J. Williams, Samarai, PAPUA.

Melbourne Esperanto Club.—Wednesdays, 8 p.m., Australian Church Hall, Russell-st., Melb. Mr. R. Rawson, 169 Exhibition-st.

Melbourne Esperanto Society.—Tuesdays, 8 p.m., Scots Church Hall, 97 Russell-st., Melb. Secretary, Miss L. Irwin, Box 731F, P.O., Elizabeth-st., Melb.

Coburg Esperanto Club.—Thursdays, 8 p.m., Labor Hall, Sheffield-st., Coburg. Secretary, Mr. A. Spencer, 48 Munro-st., Coburg.

NIA POŜTO.

S-ino C.T. en N.Z. The difference between kotizo and abono is this: a kotiz(aĵ)o is a member's subscription to a club, or to a gift to a fellow member or such, while an abon(aĵ)o is a subscription to a publication or a seat in a theatre or similar.

Al ĉiuj. We thought it hardly necessary to point out that the number of LSK dated February 8 should have been dated March 8. The page numbers are in order.

Sydney Esperanto Society.—Thursdays, 8 p.m., 2nd Floor, Manning Bldg., 449 Pitt-st., Sydney. Secretary, Mr. L. Pfahl, 64 Brighton-st., Croydon.

Brisbane Esperanto Society.—2nd and 4th Tuesdays in each month. State Service Union Room, 59a Elizabeth-st. Secretary and president, Mr. L. Parry.

Adelaide Esperanto Club.—Thursdays, 7.45 p.m., Paringa Bldg., Hindley-st., Adelaide. Secretary, Mr. F. Droop, 13 Chatsworth-grove, Toorak Gardens.

Westralian Esperanto Society (Perth).—Meets every week. Secretary, Mr. D. Miller, 73 Berwick-st., Victoria Park, Perth.

New Zealand Esperanto Association.—Headquarters of the international language movement in New Zealand. Patrons: Sir George Fowlds, C.B.E., Auckland, and Prof. J. Macmillan Brown, Christchurch, Chancellor of the New Zealand University. President Mr. W. L. Edmanson; Vice-pres; Mr. C. Brandon, Auckland, Mr. H. E. Facer, Palmerston North, Mr. A. Dewar, Masterton, and Mr. L. A. Efford, Christchurch. Hon. Treas., Mr. E. C. Jack. Wellington; Hon Secretary, Mr. Wm. H. King (Room 106 G.P.O. Blds., Wellington, C.1.). Operations: Propagating Esperanto; arranging annual congresses; conduct of correspondence courses; supplying information etc.

New Zealand.

Wellington Esperanto Club.—Mardoj, 8 p.m., Y.M.C.A., Willis-st., Wellington. Prez., s-ro Vernon Leck; vicprez., f-ino Coralie Smythson, D.B.E.A.; kasisto, s-ro L. E. Dust, D.B.E.A.; sek-io, f-ino Glen Carty, D.B.E.A..; 33 Tanera-cres., Brooklyn, Wellington, SWI.

Masterton Esperanto Club.—Tuesdays, 8 p.m., Y.M.C.A. Secretary, Mr. H. Franks, D.B.E.A., 38 Worksop-rd., Masterton.

Auckland Esperanto Society.—Mondays, 7.30 p.m., New Church Hall, Newton-rd. Communications president, Mr. J. Russell, 2 Pukenui-rd., Epsom.

Wholly set up and printed in Australia by the Triumph Press. Surrey Hills. Victoria.